

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De S. Iosepho, Sponso Virginis Matris. Ad illud Gen. 41. Ite ad
Ioseph. Melius itur ad Sanctum Joseph, imitatione virtutis ejus quàm laude.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Opusc. de
salut. An-
gel.
S. lo. Dam.

fiducia est. S. Thomas: Sicut navigantes per stel-
lam diriguntur ad portum, ita Christiani per
Mariam ad Salutem gloriam. Alii, quia longio-
res sunt, reticentur.

Hic tu quid agas miser peccator? non illam

coles à qua te ita pendere intelligis, ut vix ali-
ter sit speranda salus? sed in quo ejus cultus?
Quid cum promoveri? Quid retardat? Hæc in-
vestiga diligentius, & te illi totum offer.

orat. de
Nat. B. V.
S. Bonav.
in phara-

SABBATO.

DE SANCTO IOSEPHO SPONSO VIRGINIS MATRIS.

*Ite ad Ioseph, & quicquid ipse vobis dixerit,
facite. Genesis 41.*

VERITAS PRACTICA.

Melius itur ad S. Ioseph imitatione Virtutis e-
jus, quam laude.

RATIO EST, Quia quod melius à nobis colitur S. Ioseph, eò melius ad eum itur.

Sed melius imitatione virtutum colitur, quam ulla laude.

Ergo sic melius ad eum itur. Ac proinde quantum necesse est eum adire, tantum est imitari.

I. PUNCTUM.

NOTA est historia Patriarchæ Iosephi, filii Jacob quem fratres vendiderunt, quique in Ægypto tam gloriosus fuit, ut ad eum cuncti Ægyptij inopia laborantes à Rege mitterentur: *ite ad Ioseph.* Nunc vero idem nobis à Deo dictum putemus de S. Ioseph quem sic honorare decrevit, ut cum magis laboramus tum ad eum præsertim sublevandi mittamur. Cum sint autem ejus ad eundem tres præcipuæ viæ seu modi laude, prece, & imitatione virtutum. Hic posterior est alijs præferendus, & verè melius itur ad eum imitatione ejus virtutum, quam laude vel ulla prece.

Nam quid est illum adire nisi colere, nisi sibi eum demereri & propitium reddere? hoc est enim quod intendit Deus, *Sic honorabitur*

quemcumque volueris Rex honorare. Unde id sequitur quod quam perfecte eum coles, tam perfecte adibis. Salve Patriarcharum Decus & Ecclesiæ sanctæ Dei Oeconomus, cui panem vitæ & frumentum electorum conservasti.

II. PUNCTUM.

SED melius imitatione virtutum colitur S. Ioseph, quam ulla laude vel prece.

Nam cum omnis honor & cultus proveniat ab æstimatione quam facimus de eo quem honoramus: quanto apertius erit signum meæ de Sancto æstimationis, tanto erit major illius cultus: Longè autem apertius erit signum cum ejus virtutes imitabor, quàm cum laudavero; nam facta præstant verbis. Qui tantum laudat nec imitatur, dubiam facit laudationem, cur enim non opere exprimit, quod sermone? At verò qui imitatur, etiam si non laudat verbis, opere ipso magnificat. Hinc sanctus Joannes Chrysostomus sermonem egregium scripsit de Martyribus quod vel laudandi non sunt, vel imitandi. *Quoniam, inquit, quem delectet sancti alicujus meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium: quare aut imitari debet si laudat, aut laudare non debet si imitari deiret.*

Adde quod ipsi sancti in obsequiis nostris magis spectent gloriam Dei & nostram salutem, quam sui yenerationem; Est autem Deo

G 2

glo,

Serm. 5. de
fest. omn.
Sanct.

Hebr. 13.

gloriosius & nobis utilius eos imitari quam laudare. Non quod à nobis laudandi non sint, sed quod magis etiam imitandi. Sic apud sanctus Bernardus. *Ad quid sancti laus nostra? Ad quid gloria nostra? quò eis præconia nostra? pleni sunt, bonorum nostrorum non egent, nec quicquam eis nostra devotione præstatur. Plane quò eorum memoriam veneramur, nostra inter-est, non ipsorum. Quasi diceret, magis coluntur, magisque sibi gratificatum putant, si ipsorum præclare gesta factis confitemur quam verbis, Quorum intrantes exitum conversationis, imitamine fidem, inquit Apostolus. O vera charitas quæ non querit quæ sua sunt.*

III. PUNCTUM.

MELIUS ERGO IUR AD SANCTUM IOSEPH, IMITATIONE VIRTUTUM, Cum sic melius colatur & honoretur: sic melius obtineatur quod queritur. Itæ ad Ioseph & quodcumque dixerit vobis, facite. Quid est autem quod dicit nobis faciendum, nisi quod ipse fecit? Quid porò est quod ipse fecit? quænam eius virtutes quas imitemur? discas ex hoc quadruplici capite.

Primum, quod fuerit Sponsus sanctissimæ Virginis, ac proinde illi quam simillimus; Nam in conjugio perfecte instituto, conjuges sic sibi similes esse debent, ut nulla eorum dissimilitudine dissentiant. Fuit autem hoc Mariæ & Ioseph conjugium divinitus factum, ac proinde perfectum quantum ad hanc animorum & vitæ conformitatem. O qualem igitur oportuit fuisse sanctum Ioseph? Qualis scilicet erat Maria.

Secundum, quia Pater fuit D. N. Jesu Christi à quo educaretur, regeretur, & cui se Dominus regendum daret, velut ipsi Deo Patri, unde se-

quitur S. Iosepho omnes Dei voluntates notatas fuisse ex quibus regeret Filium sibi commissum, & ex quibus Pater ipse Nutritius dirigeretur ut facilius infantem regeret. O vere virum secundum cor Dei, qui faciat omnes voluntates ejus.

Tertium, quia Contubernalis Jesu & Mariæ per triginta fuit annos, ex quorum quotidianâ familiaritate quas non hausit virtutes? Nam de Unoquoque eorum verè dici potest quod Sapiens dicebat de Sapia: *Sciens quoniam mecum communicabit de bonis. Et praeclaritas in communicatione sermonum ipsius.* Sap. 8.

Quartum denique caput peti potest ex iis quæ de eo referunt Evangelistæ, in quibus insignis elucet iustitia, cum dilectam Sponsam in tam ancipiti dubio de ejus graviditate tam suaviter habuit. *Obedientia*, cum tam promptè ipsâ hora qua monitus ab Angelo fuit, secessit in Aegyptum. *Patientia* in tantis rerum angustis. *Humilitas* in religiosissimo silentio. *Renunciatio* sive Abnegatio perfecta omnium, cum non modo patria, parentes, domus, suppellex & omnia deserenda fuerunt, dum infans esset Jesus; sed quando factus est vir, quando ad tricesimum vitæ annum prædicare Christus cepit: o quæ tum desideria Iosephum Patrem movere poterant ut Filium prædicantem audiret! sed moriendum fuit, & libenter desinit vivere cum jam vitæ ipsius non egeret Filius, propter quem solum vivebat Pater.

Hæ sunt Virtutes imitandæ; & tùm earum aliquis exercendus actus cum ad re desideras sanctum Ioseph. Adverte quid jam possis ejus exemplo, in quibus pati, humiliari, & abnegari.

Vide infra in Vigilia Nativitatis Domini, & die decima Januarii, ac undecima.

